

מוריס פוליטי : בערב חם של חודש מאי

בְּעֶרֶב חֶם שֶׁל חֹדֶשׁ מַאי,
לִפְנֵי יָמִים רַבִּים, יֵצְאוּ לְדַרְכָּנוּ.
כְּשׁוֹבְנוּ גֵלּוֹ לָנוּ הַכֹּל.

הַעִיר הַגִּיסָה אֶת מַגְרוֹתֶיהָ
וְהַצְּפִינָה אֶת צְצִיצֵי-הַזְּכָרִיּוֹת,
עַל מִסְגֵּר סִגְנָה פִּרְחֵי הַמִּנְתָּה
פִּרְחֵי-הַגְּבֻרִיּוֹן הַסִּמְסָגוּ כִּה רִים נִפְתָּלִין
הַצְּפָרְגִים טָבְלוּ בְּדִירֵיטֵי
פְּטוּיֹתֶיהָ נִשְׁמְרוּ בְּמֶךְ
מִמְּגֹ-הָאִיר וּפְרֻעוֹתָיו.

הִי הַנְּתָה — כִּה לִי סִפְרָתְךָ אֶסֶר-כֶּךָ —
חֲנוּת אֶסֶת קָטְנָה מְצַנְעַת בַּחוּמָה
וּמִרְקָלָתָה מִיִּצְנַת לְגוֹלִים לְרֹאנָה.
אֶפְרָסְקִים וּפְרוֹת-מִנְדִּים, בְּשָׁלִים מְאֹד,
לְמִשְׁתֵּהִים בְּטָרֶם הַמִּשְׁרָף-דָּרָךְ.

הַכֹּל יֵצְאוּ לְמִצְאָה מִחֶסֶה. לֹא עוֹד הֵיוּ בַחוּץ
בְּלִתֵּי אִם אֲדָמוּסִית שְׁתֵּי סִיגְרִיּוֹת לֹחֲשׁוֹת
וְרִים גְּחִלִים עַל עוֹרוֹת שְׁצֻהָבוּ.

בַּמִּרְתֶּף הַזֶּה גִּיחוּס קָנְמוֹן
וְהַיּוֹשְׁבִים יָשְׁבוּ עַל נוֹצוֹת יִצְנָה וְטָנֶס,
מִיָּבֶשׁוֹת, לִיד הַגֶּן הַצְּבוּרִי, וּבַמַּפְלָת
הַיּוֹבֵד הַשְּׁלֵט "יְחִי הַחֹפֶשׁ":
הַחֲנֻנִי לְטַש צִינִיו
בְּדִי לְשֹׁמֵר בְּזֻכְרוֹנוֹ

את מראה השלט —
את הסיסמה הלא נדע על-שה.
שגן אותה אט-אט וברך.
דרכי שאתה בולעו בהתנשם.

ראיתי את שצרותיך, הדוקות-קלועות בצמות —
כה סח אסר-ך, בקול-בוכים —
הן נשארו תלויות בקבלי המסח הנזכה.
הציר השקה, כי שפרה-זכה
הנה אז — דך אפרו — בגגך
סבלה נמשחת.

אבל מתוך שהעלו את זכר
צמות-הפז הללו התלויות
וזכר סנדלי-הילד האדמים הללו אשר לה,
המשלים על הפסים האפורים-קצוץ.
וזכר סיגרים פרחוניים שצליהם
נראים צדדן דתמים דצין המלכה —
סופם שאף הבינו כי בקל-זאת
הם סגרים לשאת בגלים.

הנה זה זמן-מה לסגני שובכם.
אסר, הרבה אחר-כן,
הוצאו פרחים-הנגזיון מתוך הנפתליון,
התירו את פקצי-המך של הפטוניות
בקבכול לא קמל מאום. אין לך
דבר כוזב מזה. במפלת

שוב אין אותה הקתבת מתנוססת
על השלט הצבוע מתקש.

עתה כתוב לאמור שם
"יחי הסדר הטוב" ו"תחי הקדמה".
במגרות האטומות אשר לעיר —
מקום ששם צריך הנה לשמר
את צמות-הפז וסגד-הילדים האדמים —
טמנו שם גנזכים, מסדרים כדיון,
מצלמים, מקלים, ממספרים,
זכרונות שישלו בקול-בוכים
אחת מדי שנה
למול לוחות-הזכרון —
מכל צד ארבעה סילים שזופים
ובתוף סרט של כחל-לכן
אך כק אנו השנים — את נאני —
באים לנביט בסילים האלה
ולסכות עד שתזל להם ממצח
ספת וצה אחת
כי סבים הם לעמד אין-נוצ
ולקחות מי מאתנו
סוב להציד כי קשה הוא
וכי נהגנו בדת עם מתינו
קדם לקמתנו לקולנוצ
בצרב זה הסם של חדש מאי.

(מצרפתית: י. ע.)

יוני 1961